

Trăirea personală cu Dumnezeu 2 – fr. Ewald Frank, 29 Mai '77
TRĂIREA PERSONALĂ CU DUMNEZEU - 2

Predică transmisă la Radio

29 mai 1977

Stimați ascultători! Din inimă vă salut în scumpul Nume Isus. Ultima predică despre experiența Rusaliilor a atins multe inimi și a mișcat unele suflete. Niciodată înainte, în tot timpul de la începutul bisericii nou testamentare nu a fost pusă întrebarea despre puterea Duhului Sfânt ca și acum. În aproape toate bisericile care au evanghelia drept baza propovăduirii lor, se revine din nou la întrebarea despre umplerea cu Duhul Sfânt. Această întâmplare nu se mai poate tălmăci deoparte sau chiar să fie negată pentru că prea mulți s-au orientat în acest timp și au trăit-o. Să o nege poate doar acela care nu a primit-o.

În Iacov 2.26 scrie „După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă”. Aici nu este vorba despre fapte omenești ci despre ceea ce lucrează Duhul Sfânt prin vestirea Cuvântului lui Dumnezeu.

În Evrei 2.4 citim: „în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt împărțite după voia Sa!” Împărăția lui Dumnezeu nu este o lucrare moartă ci este străpunsă de viața dumnezeiască. Aceleași lucruri care se întâmplau prin slujba Domnului Isus Hristos trebuie continuate mai departe prin Biserică într-o măsură mai mare. Biserica nu are o lucrare personală ci să lucreze lucrările lui Dumnezeu așa cum și ea însăși este lucrarea lui Dumnezeu. De aceea Domnul Isus a zis: „Așa cum Tatăl M-a trimis, așa vă trimit Eu pe voi”

Mai întâi este necesar ca noi să primim însărcinările (poruncile) de la Duhul Sfânt așa cum este scris în Fapte 1.2 .

Dar totuși cei mai mulți creștini ai acestui timp au doar o teorie despre ceea ce ne este relatat în Cuvântul lui Dumnezeu, fără să poată vorbi din experiență personală. Noi credem că trăim acum în timpul de sfârșit și că biserica lui Isus Hristos trebuie adusă înapoi

în aceeași stare în care era la început. Dumnezeu a pus în biserică apostoli, prooroci, păstori, învățători și evangheliști. Peste aceasta El a înzestrat întreaga biserică cu darurile Duhului și descoperă în adevărații credincioși roadele Duhului.

Mărturia convingătoare a apostolilor nu era bazată pe darul vorbirii, nici pe influența lor pământească ci a fost influența dumnezeiască, care prin predică venea peste oameni. În cea mai mare parte, apostolii au fost neșcolați, iar după înțelegerea cârturarilor și a fariseilor n-ar fi avut voie să învețe Sfânta Scriptură. Dar nu joacă nici un rol pe cine folosește Dumnezeu ci important este ca El să găsească un instrument prin care El să poată vorbi și lucra.

În Fapte 8 ne este relatat că Filip s-a dus în Samaria pentru a vesti oamenii Evanghelia. Domnul Dumnezeu confirma predica Cuvântului prin minuni și semne mari. Bolnavi, șchiopi și slăbănogi erau tămăduiți.

Cei legați deveneau liberi și duhurile necurate ieșeau afară scoțând mari țipete. Și a fost o bucurie mare în această cetate. După ce mulți au devenit credincioși, Petru și Ioan s-au dus acolo pentru a se ruga cu ei, pentru a primi Duhul Sfânt. Atunci, când un bărbat pe nume Simon a văzut că prin punerea mâinilor apostolilor venea Duhul Sfânt peste credincioși, le-a oferit bani pentru a primi acest dar sau această putere. El nu a știut deloc că acesta este un proces dumnezeiesc. El s-a uitat doar la apostoli și se gândea că ei sunt aceia care împart Duhul Sfânt. Așa ceva nu există. Desigur, mai există și astăzi oameni care sunt de părere că cineva care se numește apostol și pune mâinile poate să dea Duhul Sfânt. Nu, singur Isus Hristos este Acela care poate aceasta. Ioan a vorbit despre El și a zis: „Eu vă botez cu apă, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”.

Tot așa este și la vindecarea bolnavilor, conform poruncii misionare din Marcu 16 punem mâinile peste bolnavi, dar Dumnezeu este Acela care face vindecarea printr-o minune. Nu există nici un om care poate face ceva supranatural. Este doar o

însărcinare dumnezeiască de care avem parte, ca să facem în Numele Domnului ceea ce El ne-a însărcinat, pentru ca El să- Şi poată dovedi Cuvântul Său în cei credincioşi.

În casa lui Corneliu s-a întâmplat ceva deosebit. Aici nu trebuia să pună nimeni mâinile, iar aceasta să observe aceia care presupun că un om este pus ca să împartă Duhul Sfânt. Noi citim în Fapte 10.44 : „Pe când rostea Petru” ... „Căci îi auzeau vorbind în limbi şi mărink pe Dumnezeu”. Petru şi credincioşii au fost martori la prima pocăinţă a neamurilor. La Dumnezeu nu se are în vedere faţa omului. Ca şi în Ierusalim, când a căzut Duhul Sfânt pe iudei, în Samaria pe samariteni – care era un rezultat al amestecului dintre iudei şi neamuri - , aşa a căzut Duhul Sfânt în casa lui Corneliu peste neamuri. Prin aceasta Dumnezeu a arătat că toţi oamenii care sunt cuprinşi de predică şi devin credincioşi în (lui) Isus Hristos pot avea aceeaşi trăire.

Pentru că trăim acum aşa de aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos, trebuie să fie o voce auzibilă care ne aduce înapoi la Dumnezeu şi Cuvântul Său. Nu are nici un rost a-i înşela pe oameni şi a le zice ceva ce nu corespunde. Noi trebuie să ne predăm Cuvântului lui Dumnezeu şi să lăsăm să fie valabile odată şi pentru totdeauna liniile de orientare biblice.

Unde se mai pune astăzi întrebarea pe platformă: „Aţi primit voi Duhul Sfânt?” Chiar acei care predică, deseori nu au avut această trăire şi sunt bucuroşi dacă nu sunt confrunţaţi cu această întrebare penibilă.

La Pavel a fost altfel. El a venit la cei credincioşi în Efes, şi prima lui întrebare a fost: „Aţi primit voi Duhul Sfânt după ce aţi devenit credincioşi?”. Aceasta este o întrebare foarte importantă. Nimeni nu trebuie să se ruşineze. Dimpotrivă, dacă apostolul Pavel ar veni astăzi în bisericile şi confesiunile noastre ar vesti aceeaşi Evanghelie, ar pune aceleaşi întrebări şi credincioşii ar trăi încă aceleaşi lucruri cu Dumnezeu ca şi în creştinismul primar.

Stimați ascultători, scumpi prieteni. Isus Hristos rămâne același! Evanghelia nu se poate schimba. Umplerea cu Duhul Sfânt este pentru toți care au devenit cu adevărat credincioși.

Prin aceasta nu ne referim ca un om să se asocieze unei direcții de credință creștine sau să se decidă sub influența unui predicator sau evanghelist care deseori este doar forțată – aici este vorba despre cei deveniți credincioși, care sunt cuprinși de Dumnezeu și convinși de Duhul Sfânt care-L trăiesc pe Isus Hristos ca Mântuitor personal, care cred făgăduințele lui Dumnezeu, care sunt umpluți cu Duhul Sfânt și-L urmează pe Domnul până vor ajunge de la credință la vederea lucrurilor. Aici nu este vorba despre o explicație mintală ca lucrurile supranaturale să fie puse în trecut. Aici este vorba, ca veșnica Evanghelie valabilă, despre Isus Hristos, a Fiului lui Dumnezeu, să fie adusă tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor încă o dată, înainte ca ușa harului să fie închisă pentru totdeauna. Cine are urechi, să asculte ce zice Duhul bisericilor. Cine are ochi, să vadă ce face Dumnezeu conform Cuvântului Său în acest timp. Cine are o inimă credincioasă, să ia în (prin) credință ce ne-a pregătit Dumnezeu prin har. Această predică să nu treacă peste capetele noastre, și să nu slujească pentru discuție ci, pentru ca toți să-L trăiască pe Dumnezeu ca la început.

Dorim să ne rugăm!

Tată ceresc, din inimă Îți mulțumesc pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt. Dăruiește ascultătorilor noștri harul de a recunoaște despre ce este vorba. Fii cu noi toți. Duhul Tău să ne conducă și să ne inspire, este rugăciunea mea în Numele lui Isus. Amin